

Fiskets omfattning. Nästan alla bönder bedrevs, för cirka 60-70 år sedan, fiske, som bönfiske, och särskilt i sin husbehov. En grund (Slagerstadsgrund), beläget långt ut i Östersjön, besöktes ofta. Ibland anklades fiskestena, och fiskerna svepte sig omkring sig, och var någon timme på vattnet. Tidligt på morgonen drögs nätet upp, och hemmarna anträdades. Den fisk som ej behövdes, såldes till folket på västra sidan av ön (Västhea). Fisket bedrevs endast på sommaren, och då sköttes både jordbruket, och fisket. Thvinnfiske deltog alltid i jordbruket arbetet med gödselkörning, åker och hävning, även om i skördetiden med en blå såd med lin, handräfsa, och binda spid samt i körning av såd. Kl. 1 på natten gick bonden ned till Östersjön, radde, eller seglade ut till kavs, och kom tillbaka till gården vid kl. 5-6 tiden och började till sams med gårdens övriga arbeten än arbetet vid jordbruket.

Uppgiften om tiden fram till 1900.

Fiskets art.

Garnfiske förekom mest. Man fångade strömming
sö fiskades i myrjon på hösten. Torsk fångades
på brak. Viltfång på utlagda brakrevor, även
med snöre. Något kokom användes i hirstade.
Fiskets utgångspunkt.

Under fisketiden förvarades fiskredskapen
i en bod vid stranden som kallades sjöbod.
Strandplatsen var byens sammfånda mark.
Ägare vore & antliga hemmansägare gemensamt.
Och marken har nog alltid varit sammfånda.

Strandplatsens bebyggelse

En stenbryga fanns därvid båterna fastgjordes.
Ljödammkläpp i grupper och ägdes av fiskarna, även
sammfånda badar fanns för en par fiskare.
Tornstuga erlades icke, och fastades i kullen.
Boningshus förekom icke, då byarna ligga ungefär
1 km. från stranden.

Strandplatsens kolonisation

De förkom ofta att man gick ned till sjön på brännen. och sov i sjöbadarna en stund i de botten med lång hälm i, som der funnos. Lång tid blev en gå ut. och så gillt att man kunde se landmärkena. Landmärket var, en sjöbad i linje med en förmål uppe i byn. En kyrka, ett stort hus, eller träd. De förkom ej att jordbrukare sålde sin jord, och slog sig ned vid stranden som fiskare. Vem cykelfiskare hade egna sjöbodar vid stranden.

Fiskets organisation och färs ägnings betydelse

Jordbrukarna fiskade mest enamma, någon gång hjälptes två- och tre åt. Aldrig i organiserade lag. En fiskande bonde, hade i regel omkring 20 tunnland = 10 hektar åker. Varianter odlade råg, korn, havre och potatis. Utöver 5 tunnlar råg, 3 tunnlar korn, 2 tunnlar havre och omkring 3 tunnlar potatis. En tjugo åker var träd. Presten, en par okar, 3 hästar, 4 kor, 7 får och 2 grisar. Junga getter.

Fiskeläget å aförhåande

Fiskeläge sammanfått för en hel socken fins. men
den har ej de senaste 80 åren varit använd som fiskeläge
men säkerligen i fortiden. då gata ned till sjön är svår att
vid 1830 års landmätning och uppläggning på by kartan
Benämningen tomteing förkom i loka. 13?

Någon tomteing erlades aldrig, ej heller någon
utthyning av rum i sjöbadhus. Dessa byggdes av
ölands träskotten, som vid stranden ligger upp i dagen
och är billiga i uppförande. De täcktes i reft med i fjör-
= tång och gråstort. Inredningen var mycket enkel.
En träbänk, en lida till bord och en mindre till stol.
Matlagning förkom såväl. Kaffe baktes någon gång.
En trädbänk inmurades i väggen och hänga redskaper
= från från

5/

ACC. N:R M. 11949:5. Scan i frågetext B.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fiskebrukets försörjningsbetydelse.

För en fiskare hade vi regel en liten täppa omkring boningshuset, där de odlade potatis. Den kunde behövas. Husen och täppan lags mest på krono och skattning, och fiskarna betalade i regel ingen avgift. Var stugan och täppan belagda på byens kommunfiskermark, togs ibland ut en avgift av 50 öre per år för cirka $\frac{1}{2}$ tunnland = 2.500 kvadratkilometer. Sandjord. Fånga bönder ha flyttat från byn till fiskelägen, och ändå fortfarande använda sin jord.

Den fiskare som ägde, eller arrenderade några tunnland jord hade i regel en häst, för transport av fisken vid försörjning, samt en ko och en gris. De som endast hade i stuga och täppa, hade inga djur. Fångsterna bars hem till byn, eller (om de var gamla) drags på en kärva.